

הפצת תורתו ומשנתו של מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה • תפעול ציונו הקדוש של מרן זיע"א • המפעל האדיר "הלימוד היומי בתורת מרן" • ירחון תורני "קובץ בית יוסף" • גמ"ח להשאלת ספרי מרן והכנסתם לשיבות וכוללים • "ערוץ מרן" - שידורי תורה ויהדות 24 שעות • שיעורי תורה וכנסים • גליון שבועי בעברית ובאנגלית

לתרומות חייגו:

*8759

www.moreshet-maran.com

מרן מוציא זשקת את

לעילוי נשמת

שרלו (שרל) בן ריקה סעדון ז"ל

פרשת שמיני

כח ניסן תשפ"א | גיליון מס' 362

יו"ל בסיוע המשרד לשירותי דת

אמרותי

"אל תשקצו את נפשותיכם בכל השרץ השורץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בהם" (יא, מג).

באחד משיעוריו לרבים אמר מרן רבינו הגדול זצוקללה"ה:

צריך האדם להזהר מאד בענין איסור אכילת תולעים, שמלבד חומר האיסור באכילתם, שלוקה עליהם ארבע וחמש ושש מלקויות, מה שלא מצינו כן בשאר איסורים, ואפילו לא אכל מהם שיעור כזית, הרי זה לוקה עליהם, לפי שהם בריה, ואפילו על כל שהוא מהם חייב. ועוד שהאוכל מהם הרי זה משקץ את נפשו ומטמטם את לבו, שנאמר: "אל תשקצו את נפשותיכם בכל השרץ השורץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בהם", ופירשו חז"ל (יומא לט.): אל תקרי "ונטמתם" אלא "ונטמטם", אדם מטמא עצמו מעט - מטמאין אותו הרבה, מטמא עצמו מלמטה - מטמאין אותו מלמעלה, מטמא עצמו בעולם הזה - מטמאין אותו לעולם הבא.

וכבר כתב רבינו הפרי חדש (יו"ד סימן פד ס"ק לג) שכל תלמיד חכם ומורה הוראה צריך לדרוש לעם בעניינים אלו של הלכות תולעים, וצריך לדבר בעניינים אלו יותר מאשר לדרוש להם בפשט וברמזי המקראות.

וברוך ה' כיום הוכשר הדור, וישנם כמה חברות שמגדלות חסה ושאר עלים המוחזקים בתולעים, כגון: נענע ופטרוזיליה וכיוצא בהם, בשיטות גידול מיוחדות, ואותם גידולים נקיים מחשש תולעים, ובזה ניצלים מהרבה איסורים ומכשולות חמורים, כי קשה עד למאד לנקות את אותם עלים מן התולעים המצויים בהם, מפני שאותם תולעים הם דקים וקטנים מאד, והם נדבקים ונאחזים חזק בעלים, ומראיהם כמראה צבע העלים, וקשה מאד לזהות אותם.

אך כעת מגדלים אותם באופן שמונע מהחרקים והתולעים להיות בהם, ועל כן ראוי לקנות דוקא מגידולים אלו.

(משוש תבל-ויקרא, עמוד סב).

משלחן הראשון לציון

מה מברכים על דוריטוס, אפרופו וקורנפלקס?

בס"ד, ח' ניסן תשפ"א לברך עליהם שהכל נהיה בדברו,

2-949/פ"א ככל תערובת שאינה ניכרת שברכתם

שהכל. וע' בכיו"ב להרב ברכת יוסף

לכבוד

היקר והנעלה, שוקד באהלה של תורה,

לרבי יוסף ידיד, דהמנהג לברך על

כש"ת ה"ה הרב יוסף דהן נ"י

לדר ברכת שהכל, אחר שנשתנה

שלום רב,

שמו, נשתנה טעמו, נשתנה מראיתו,

מה ששאל על החטיפים העשויים

נעשה ע"י תערובת, וע"י בישול.

מתירס כגון דוריטוס, אפרופו,

ושאני במבה שאינו ראוי לאכילה

וקורנפלקס וכדומה, מה לברך עליהם

כלל בלי הריסוק והניפוח.

והאם הם דומים לבמבה.

ומה ששאל מי שנוסע מעיר לעיר

הנה כפי שהארכנו לבאר בכמה

שבנסיעה רגילה אין שיעור פרסה,

מקומות שעשיית הבמבה היא

וע"י שנסע בפקקים נמשכה נסיעתו

מגרגירים שעשויים לשם כך,

שיעור פרסה, האם מברך הגומל, ע'

שמנפחים אותם ומוסיפים להם

בילקו"י שמבואר שאם השהות היא

מרכיבים והם ניכרים, ואינם ראויים

רגילה ואינה חורגת, רק שפעמים

לאכילה אלא על ידי ריסוק. ולכן ברכת

שהנסיעה איטית ופעמים הנסיעה

מהירה כזה מברך, אך אם השהות

אינה רגילה, ויש עיכוב מיוחד או

בכיו"ב רבינו ירוחם, תרוה"ד סימן כט,

שנעמד בפקק וכיוצא אינו מברך.

החיי אדם כלל נא, משנ"ב, ועוד.

בברכת התורה,

משא"כ דוריטוס ואפרופו וקורנפלקס

יצחק יוסף

אף שנעשים מתירס, אך הם עשויים

הראשון לציון

מתירס טחון שנהפך להיות כמו קמח,

הרב הראשי לישראל

ומערכים בו רכיבים שונים, לכן יש

למסירת שמות לתפלה על ציונו של מרן: *8759 • מעוניין לקבל את העלון מידי שבוע למייל? office@moreshet-maran.com

כל ספרי מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה ומרן הראש"ל רבינו יצחק יוסף שליט"א

לרכישה באתר "מורשת מרן שופס"

shops.moreshet-maran.com

מסלול ללא הארץ
ע"ה הבית!

להורדה סרקו את הברקוד

אתר "מורשת מרן" עכשיו באפליקציה!

הלכות ברכות

(מתוך חזו"ע-ברכות)

א. הבונה בית חדש, או קנה בית חדש, ואפילו אם היה ישן, אבל חדש הוא אצלו, וכן הקונה כלים או רהיטים חדשים, מברך שהחיינו. ונוהגים שעושים סעודה, ובעל הבית לובש בגד חדש ומברך שהחיינו ומכוין לפטור את הבית החדש, והרהיטים החדשים, והסעודה נחשבת סעודת מצוה. במה דברים אמורים בארץ ישראל, אבל בחוץ לארץ אם אומרים שם דברי תורה הרי זו סעודת מצוה, ואם לאו סעודת הרשות היא.

ב. על בנין בית הכנסת חדש, אין לברך לא שהחיינו ולא הטוב והמטיב, אלא המקדיש או רב בית הכנסת, ביום חינוכו של בית חדש, ילבש בגד חדש, או יניח לפניו פרי חדש, בעת דרשתו בחנוכת בית הכנסת, ויברך שהחיינו עליהם ויכוין לפטור את בנין בית הכנסת.

ג. הקונה ספרים חדשים ושמוח בהם, יש אומרים שצריך לברך עליהם שהחיינו, ולא נהגו כן. ומכל מקום המברך יש לו על מה לסמוך.

ד. הקונה ספר תורה חדש, המנהג שלובש בגד חדש ומברך עליו שהחיינו ופוטר את הספר תורה.

ה. מי שחיבר ספר בהלכה או באגדה, שיש בו משום זכות הרבים, נכון שילבש בגד חדש, או שיאכל פרי חדש, ויברך שהחיינו, ויכוין לפטור בברכה זו את חיבורו.

ו. הקונה לעצמו בגדים חדשים, אע"פ שהיה מן הדין לברך בשעת הקניה שהחיינו, מכל מקום מנהג העולם לברך שהחיינו בשעה שלובש אותם.

בדבר חיוב החינוך ללבישת הציצית לילדי בתי הספר

[קטעים מתוך מכתבו של מרן רבינו הגדול יצוקללה"ה שהתפרסם בגלינות קובץ בית יוסף].

ב"ה, יט אלול תשכ"ט

לכבוד ידידנו הדגול רב פעלים לתורה ולתעודה מר א. הי"ו מפקח ארצי, אגף החינוך הדתי. שלום וברכה.

בתשובה למכתבו מיום כט ניסן תשכ"ט (אשר לרוב הטרדות נשכח מלבי, ומאתו הסליחה). אתכבד לשלוח את דברי בנושא זה בקצרה:

ידוע כי מצות ציצית היא מצוה גדולה מאוד, ששקולה כנגד כל המצוות שבתורה, (כפרש"י ס"פ שלח לך, וראה בפרש"י מנחות מג: ושבועות כט.).

וחובה קדושה להכניס עצמו בחיוב המצוה על ידי לבישת "טלית קטן" במשך כל היום, בכדי שנזכור את מצות ה' כל שעה, כאמור: וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה' ועשיתם אותם. וכל הזהיר במצות ציצית זוכה ומקבל פני שכינה. וכמו שמבואר כל זה בדברי מרן בשלחן ערוך (סימן כד). וכ"כ רבינו האר"י זצ"ל (בשער הכוונות דרוש א לתפלת ערבית) להזהר בלבישת טלית קטן ביום ובלילה, ואפילו בשכבו על מטתו אל יסירו מעליו. וכן כתב גאון עוזנו החיד"א בברכי יוסף (סימן ח סק"ז). וכמה מרבנותינו שהיו גדולי עולם שהתפארו שמעולם לא הלכו ד אמות בלי ציצית. (ראה שבת קיח: וברמב"ם ספ"ד מה' תפילין). ולכן מה טוב ומה נעים שתלמידי בתי הספר כולם, ללא יוצא מן הכלל, יקפידו ללבוש טלית קטן במשך כל היום. ויקויים בהם: חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם. (ע' מנחות מג: ובדעת זקנים מבעלי התוס' פר' בשלח).

בברכת כוח"ט עובדיה יוסף
הרב הראשי לתל אביב - יפו

עובדות מהנהגותיו והליכותיו
של מרן רבינו יצוקללה"ה

הנהגותיו

תחשוב שיש רעל בבשר!

במוצאי ראש השנה תשס"ד, נשא מרן רבינו הגדול יצוקללה"ה את דברותיו בענין דברים הצריכים חיוזוק לקראת עשרת ימי תשובה, ובין דבריו הזכיר שצריך להתחזק בענייני כשרות הבשר, וסיפר ואמר: מעשה ביהודי שהיה קונה בשר באטליו מפוקפק, ובאחד הימים הבחין בו הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל, ואמר לו: "האם אינך חושש לקנות בשר באטליו הזה, והלא אין ידוע אם הבשר שהוא מוכר כשר או טרף חלילה?".

והשיב לו אותו אדם: "ומה אכפת לי! הרי כתוב בפתח החנות שהבשר כשר, ואם אינו כן, הרי שקולר האשמה יהיה תלוי בבעל האטליו, ואני נקי מכך".

לשמע תשובתו, הוכיחו הגר"י צדקה על פניו והשיב לו: "יאמר נא לי מר, ואם יש חשש לרעל וסם המוות שאולי מצוי בבשר, האם גם אז היית קונה בשר זה והיית אומר שקולר האשמה תלוי בו?!..."

ולכן צריך כל אדם לטרוח ולקנות בשר שהוא כשר בהכשר טוב, ואל יהיה הדבר קל בעיניו, והבא ליטרה - מסייעין אותו.

(משוש תבל).

